

Однак їх застосування, прораховане та зважене з точки зору загального впливу на економіку, може чинити позитивний вплив на поживлення інвестиційної активності і, як наслідок, економічний розвиток.

Використання податкових пільг є широко поширеним [3], країни різняться за видами податкових інструментів регулювання інвестицій: країнам з високим рівнем доходів притаманне використання інвестиційних податкових кредитів і сприятливого податкового режиму для інвестицій в інноваційні галузі; країни з низьким рівнем доходу відносно частіше пропонують податкові канікули і зниження податкових ставок; країни з середнім рівнем доходу найбільш часто мають пільгові податкові зони, в якій доходи можуть бути звільнені від податків і можуть застосовуватися інші сприятливі лікування.

Таким чином, виважена політика податкових стимулів інвестиційних процесів є запорукою розвитку економіки України через створення прийнятних інвестиційних умов.

Список літератури:

1. Direct investment position of the United States in Europe from 2000 to 2015 (in trillion US dollars, on a historical-cost basis) // [Електроний ресурс] – Режим доступу: <https://www.statista.com/statistics/188579/united-states-direct-investments-in-europe-since-2000>.

2. Досвід країн ЄС щодо використання податкових інструментів стимулювання інвестиційних процесів // Н.І. Шевченко, В.Є. Тараненко - Інвестиції: практика та досвід, 2016

3. Europe 2020 indicators - research and development [Електроний ресурс] – Режим доступу: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Europe_2020_indicators_-_research_and_development

УДК: 330.322:339.138

М. А. Теплюк
к. е. н., асистент кафедри економіки підприємства,

МОДИФІКОВАНА КОНЦЕПЦІЯ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Ефективність інвестиційних процесів, у сучасних умовах господарювання, в-першу чергу пов'язана з діагностикою поточного стану та виявлення основних тенденцій розвитку інвестиційного ринку. Відповідний процес ґрунтується, зокрема, на аналізі рівня інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання. Важливим фактором збільшення обсягів залучення інвестицій є забезпечення умов стабілізації фінансово-економічного становища підприємства, що, в свою чергу, є: стимулятором до впровадження інноваційних технологій, сприяє зростанню продуктивності праці, а також підвищенню життєвого рівня населення.

Процес формування інвестиційної привабливості, слід розглядати як послідовну взаємодію фінансових ресурсів з інвестиційним кліматом та інвестиційним іміджем. Проте, враховуючи динамічність ринкового середовища та соціально-економічні зміни в бізнес-середовищі функціонування суб'єктів господарювання, доцільним є розподіл факторів інвестиційної привабливості підприємства на *суб'єктивні* (відповідність суб'єкта інвестування, його продукції та виробництва етичним, світоглядним та іншим принципам інвестора) та *об'єктивні* (показники фінансового становища підприємства) [1-2]. Очевидним, є те що кожен з підходів характеризує різну вагомість суб'єктивних чи об'єктивних факторів.

Більшість наукових праць присвячена саме аналізу об'єктивних факторів формування інвестиційної привабливості, зокрема, опису методики їх розрахунку. Проте всі вище наведені підходи не враховують проблематику

впливу суб'єктивних чинників на діяльність суб'єкта господарювання, які створюють значний опір до управлінських змін.

На сьогоднішній день, набирають все більшої популярності у Європі та США, саме *суб'єктивні* фактори, які поляризують трансформаційні зміни та глобалізаційні процеси, які в свою чергу, підвищують вплив репутації підприємства як партнера, як соціально відповідального елементу соціуму (рис.1.).

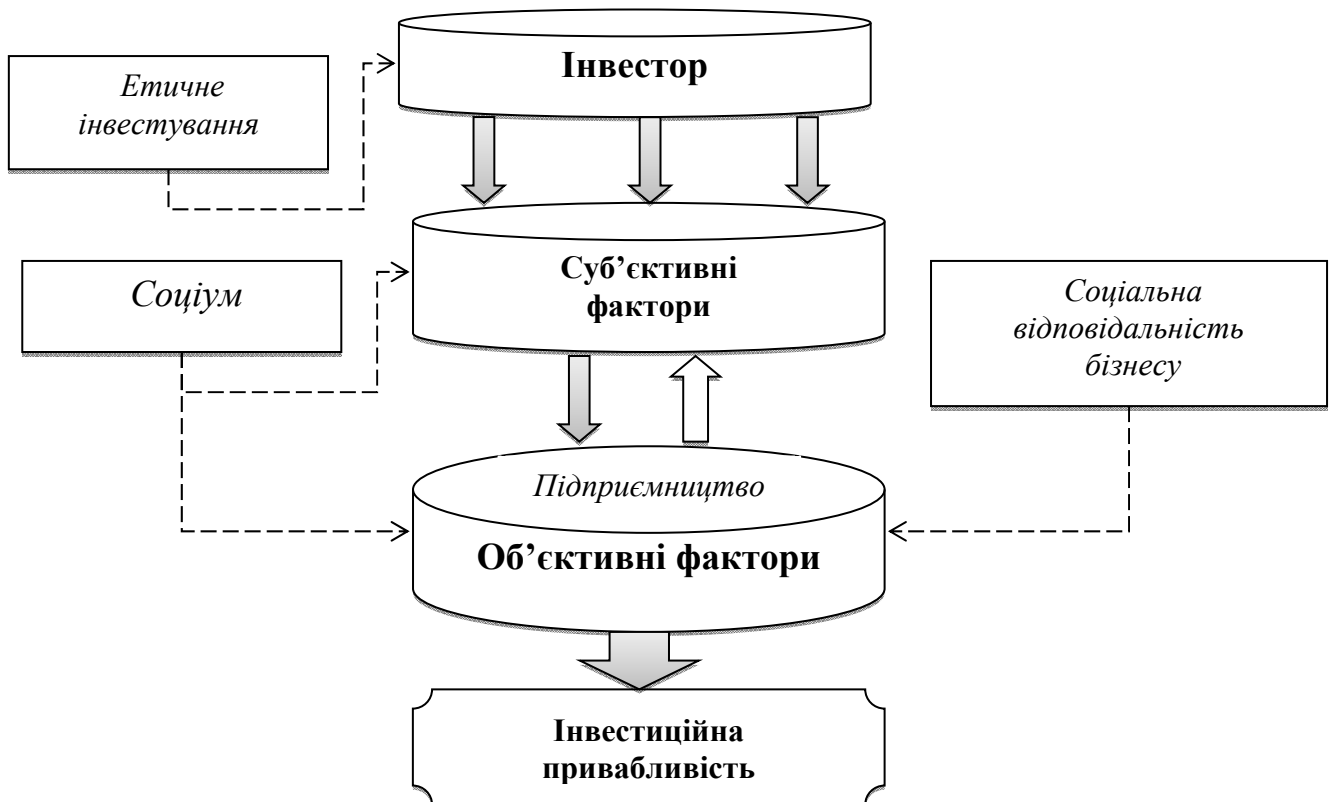

Рис.1. Модифікована концепція інвестиційної привабливості підприємства

Джерело: Розроблено авторами

Разом з тим, відповідні тенденції не є сталими і в залежності від країни можуть мати різні види проявів. Зокрема, в Україні все більшої популярності набуває концепція «соціальної відповідальності», тоді як Захід актуалізує підхід «етичного інвестування». Зазначимо, що науковці розширюють коло інвестиційного аналізу та акцентують увагу на дослідженні «відповідальне інвестування», «інвестування у сталий розвиток», які спрямовані на досягнення соціально-екологічного ефекту для забезпечення стратегічного

розвитку підприємства. [3-4] Тобто, аналізуючи вище зазначене, можна стверджувати, що відбулись ґрунтовні зміни в розумінні сутності поняття «інвестиційної привабливості підприємства» і як наслідок підвищення ролі впливу внутрішніх принципів, етичних поглядів інвестора та його інтуїції. Необхідно зазначити, що даний підхід не враховує окремого впливу інвестиційного клімату країни та галузі, допускаючи, що інвестор вже провів оцінювання цих рівнів і прийняв управлінське рішення, щодо подальшої діяльності.

В сучасному інвестиційному середовищі суб'єктивні фактори виходять на перше місце, а об'єктивні виконують лише допоміжні функції, що забезпечують можливість підвищення інвестиційної привабливості. Інвестор сам формує суб'єктивні критерії інвестиційної привабливості підприємств під впливом власних суджень та соціального впливу. Суб'єкт господарювання може прямо впливати тільки на власні результати діяльності, безпосередньо формуючи об'єктивні фактори, а також, може здійснювати опосередкований вплив на суб'єктивні чинники інвестора, покращуючи власну репутацію, використовуючи екологічну сировину та технології. Тобто інвестор, в процесі оцінювання та відбору підприємства для інвестування, розглядає показники діяльності через умовну «призму» власної етичності.

Список літератури:

1. Гриньова В. М., Коюда В. О., Лепейко Т. І. Інвестування: [Навчальний посібник.] / В. М. Гриньова. – 2-ге вид.; доопрац. І доп. – Х. : ВД "ІНЖЕК", 2014. – 404 с.
2. Білопольський М. Г. и др. Теоретичні засади інвестиційної привабливості підприємства //СЕКЦІЯ 1 Розвиток економічних систем на мікро-, мезо-та макрорівнях. – 2017. – С. 83.
3. Овчаренко Т. С., Степанова А. А. Методичні підходи щодо визначення інвестиційної привабливості галузей України //Young. – 2017. – Т. 45. – №. 5

4. Мархайчук М. М. Аналіз методик оцінювання інвестиційної привабливості в контексті інноваційного розвитку підприємства / М. М. Мархайчук // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2012. – № 4. – С. 330–336.

УДК 336.71

А. В. Толстошеєва
к. е. н., старший викладач кафедри
економічних та гуманітарних дисциплін
Вінницького фінансово-економічного університету

ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ УКРАЇНИ

Банківська система України складається з Національного банку України та інших банків, а також філій іноземних банків, що створені і діють на території України [1]. Розвиток і зміцнення банківської системи України, а також забезпечення ефективного і безперебійного функціонування її платіжної системи є цілями діяльності Національного банку України (НБУ). Однією з умов реалізації цих цілей є забезпечення необхідного і достатнього рівня інформаційної безпеки (ІБ) банків України та їх активів (в т.ч. інформаційних).

З метою протистояння загрозам системної кризи платіжної системи та забезпечення використання ефективних заходів з ліквідації несприятливих наслідків пов'язаних з інформаційною безпекою (їх впливу на операційний, репутаційний, стратегічний та інші ризики) в банківських установах необхідно забезпечити та зберегти протягом тривалого часу достатній рівень організації ІБ. З цих причин питання організації ІБ для банків є одним з основоположних аспектів їх діяльності.

Наслідками підвищення ефективності заходів щодо організації інформаційної безпеки банківських установ є:

- ✓ розвиток і зміцнення банківської системи України;
- ✓ підвищення довіри до банків та банківської системи загалом;